
Büyüdükçe Günahlar Küçülüyoruz

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Değerli dostlar, aziz kardeşler,

Yeni doğmuş bir çocuk düşünün. O çocuk sağlıklı, organları yerinde, sorunsuz doğmuştur, büyümektedir. 20 yaşında aynı organları kullanır. Ciğeri büyümüştür, kalbi büyümüştür, kolları ayakları uzamıştır. 30 yaşına gelir, 40 yaşına gelir, aynı vücut güçlenip büyüyerek devam eder.

Yeryüzünde Allah'ın ona takdir ettiği yaşama süresi kadar o vücudu kullanır. Doğduğu günden son güne kadar hiçbir sorun yaşamazsa sapasağlam vücudu ile ölür gider. Bizim imanımız, müminliğimiz de bedenlerimiz gibidir. Allah'a, meleklerine, peygamberlerine, kitaplarına ve ahiret gününe, kadere iman ettik mi tıpkı bir çocuk gibi elimizde bir bünye bulunur. Eğer sorunsuz bir şekilde bu müminliğimiz, imanımız devam ederse büyür, büyür, büyür; bir Ebu Bekir olur iman olarak, bir Ömer olur.

Ancak 5 yaşında bir çocuğun grip olup, sarılık olup, menenjit olup filan hastalığa yakanarak büyümesi durduğu gibi bir çocuğa benzettiğimiz müminliğimiz, imanlılığımız da günahlarla hastalanır ve büyümesi durur. Bazı çocuklar da filan aşından dolayı felç olup 50-60 sene -ne kadar yaşarsa- felçli yaşadığı gibi müminliğimiz ve Allah'a bağımız da filan yerde dinlediğimiz laubali bir sözden darbe alır, tıpkı aşı gibi felçli bir imanla gider o öyle. İmanımız, mümin tavrımız, mümin kimliğimiz, mümin bünyemiz tıpkı bedenlerimiz gibi; bakarsan, korursan sapasağlam durur. Korumazsan hastalıklar onu yıpratır. Bazen mezara da koyar.

Çünkü hastalık var, geliyor hemen tedavisini yapıyorsun. Üç gün sonra sağlam oluyorsun tekrar. Günahlar, haramlar da imana bu şekilde saldırırlar. Girecek kapı bulamaz, soğuğa karşı kendisini korumuş olursa insan kış günü de hasta olmaz, vitaminini iyi alır, kışı sağlam geçirir, baharı sağlam geçirir. İman da böyle. Kulağını her dedikoduya açmayan, gözünü her gördüğü için açık tutmayan, kalbini sağlam tutan kişi fitneyi-fesadı, Yahudi fitnesini, kapitalizm fitnesini -ne fitne varsa onu- arızasız geçirir. Ama tıpkı çorapsız sokağa çıkan, kış günü çorap giymeden, ceketini giymeden, kazağını giymeden sokağa çıkan çocuğun hastalığa karşı kendisini serbest bir ortama attığı gibi aynı şekilde Allah tan korkan-korkmayan herkesle oturan, böylece imanına mikroplar kaptıran da bir tür hastalık kapmış olur. Her haram bir hastalık çeşididir.

Nasıl kanser, verem vs. onlarca hastalık çeşidi var, onlarca da haram çeşidi var. Faiz bir verem çeşididir, zina bir kanser çeşididir. Nasıl bünyemizi -mesela ciğerlerimizi- abluka altına alan bir hastalık var. Mesela romatizma diye bir hastalık var, kan üzerinden tesir ediyor. Günahlar da tıpkı bunlar gibidir. Gelir bünyeye yerleşir. Eğer çok güçlü bir şekilde hemen an-

tibiyotik tedavisine başvurmazsan önce o girdiği organdan mesela gözle girer, oradan kalbe doğru kayar, kalpten beyne gider. Bütün her tarafın senin zina olur o zaman. Önce bu haram olan bir şeye bakmaktı, bir bakarsın, bir daha bakarsın, derken bu sefer göz soğuğa karşı çıplak bırakılmış organ gibi olur. Haram gözden girer, hemen kalbe iner. Müminin kalbi hemen uyarı verir. Mikroplar saldırdı diye hemen mümin istiğfara yönelip, Rabbinin huzuruna geçip, iki rekât namaz kılıp istiğfar etmezse acilen, kalpte o mikrop yerleşir, beyni istila eder, ondan sonra ayak zinaya doğru yürümeye başlar. El, tutacak zina arar çünkü kalpte üs kurmuştur o mikrop. Kan hücreleri ile onu, hareket eden bütün organlara sirayet ettirir. Kulak ondan sonra haram sözlerden hoşlanmaya başlar. Zina tekliflerine aldırılmaz. Koşarak zinaya giden bir ayak sahibi olur.

Bunun için biz sağlığımızı koruma konusunda nasıl bir siyaset güdüyorsak, babalar anneler, çocuklarının soğuğa, mikroplara vs. karşı hijyenik olmaları için korunmuş olmaları konusunda nasıl tedbirler alıyorsa, iman bünyemiz de böyledir. Haramlara karşı koruyacaksınız. Nasıl mikroplar kanser vs. insan bünyesini çökertiyor, sakat bırakıyor, gerekiyorsa öldürüyor. Her haram tıpkı hastalıklar gibidir. Kansere benzeyeni, tüberküloza benzeyeni var, romatizmaya benzeyeni var. Mesela gıybet bir romatizma çeşididir. Zevk alırsın.

Mesela yemin, mesela yalan. Bir tür romatizmadır bunlar. Bir kere vücuda girer, ondan sonra seni tembelleştirir, ibadete soğutur, kul hakkından dolayı yaptığın her şey senden gider. Bu nedenle değerli dostlar, aziz kardeşler, bedenlerimizi mikroplardan ve hastalık riski taşıyan unsurlardan koruduğumuz gibi imanımızı da Allah'ın haramlarından korumak zorundayız. Çocuk doğdu, kundağına sardık elhamdülillah, bırakıyor muyuz? Ben çocukken de duyardım şimdi de duyuyorum, ne kadar doğrudur da merak ediyorum: Erzurumlular çocuk doğar doğmaz onu karın içine gömermiş, ilerde üşümesin diye. Ne aklım alır bunu ne mantığım alır, ya bunu mübalağa için söylüyorlar yahut da bunda gerçek payı da mı var, onu bilemiyorum. Yani biz bünyemizi bir tür koruma altına almamız lazım. Aksi takdirde soğuk bekliyor, mikroplar bekliyor, ayağına çivi batıyor, gözüne çalı batıyor; koruyacaksın kendini.

Çocuk doğdu, kundağa sardık, ya Allah deyip çektik gittik... Oluyor mu? Koruyacaksınız, imanımız da çocuk gibi doğdu, müminiz elhamdülillah, bu korunacak. Aksi takdirde korunmayan iman şeytanın hedef tahtasındadır. Her haram bir tür mikroptur; imana sızdığı zaman iman en azından zayıflatır. En azından zayıflatır. Ömer bin Hattab radiyallahuanh, müminlerin emiri, mühlhem adam, konuşurken Allah'tan sinyaller alarak konuşan adam. Mısır'daki ordusuna -ki Mısır'daki ordusu için bir plan yapmış, bir iki yıl içinde fetih gerçekleşir diye- bakmış ki zaman geçiyor, fethihte ilerleme yok. Komutanına mektup yazmış. "Sizin bu zamana kadar fethi gerçekleştirirkeniz gerekiyordu. Yoksa bir günaha mı bulaştınız ki fethi uygun adamlar değilsiniz de ondan mı geciktiriyor Allah bunu?" demiş.

Ne anlıyor buradan? Müminin yapabileceği bir iş olarak görüyor bunu. Yapamadığına göre bünyede bir sıkıntı var, seni Allah kendi ordusunun levendi olarak görmüyor demek ki. Bu da neyle oluyor Ömer'in kafasında? Sana haram bulaşmıştır diyor. Her haram müminin imanında bir tür zayıflama nedeni en azından, eğer ölüm nedeni değilse. Ölüm nedeni de olabilir. Biz alkolü kullanan birisi için her bardakta siroza doğru bir adım gidiyor diye düşünüyoruz. Aynı şekilde imanda da çürüme oluyor, iman da bir miktar çürüyor. Bunun için biz ha-

ramları sadece işleyenler açısından, filanca meyhanede alkol kullanıyor diye bakmıyoruz. Nasıl filanca veremli insan, filanca bulaşıcı hastalık sahibi bir insan bizim soframıza oturduğunda “eyvah mikrop bulaşacak” diye kaşığı siliyorsun, mendiller, maskeler, mübarek gaz savaşıdan çıkıyor gibi hastanede hasta ziyareti yapıyorsun. Bir nükleer savaşta, kimyasal savaşta korumak tedbiri alır gibi hastanın yanına girilip çıkılıyor. Niye günahlarda aynı hassasiyetleri göstermeyelim? Bizi günah da etkiliyor. Zina yapan, faiz yiyen bir insan Müslüman bile olsa senin yanında bankadaki kârını zararını anlattıkça bir tür mikrop aşıyor sana o.

“Yani bu adam ölmedi? Üstelik de hacı. Demek ki bankaya gidilebiliyormuş.” dedirtiyor şeytan. Velez ki 20 sene sonra olsun, velez ki 30 sene sonra olsun, şeytanın acelesi yok. Sen bir kere bankanın kapısından gir, bir kere ev kredisi al, 80 sene bekler o bunun için. 88 yaşında krediye bulaş, o daha çok memnun olur. Haclar, umreler, ramazanlar, teravihler, mukabeleler... daha büyük bir kale çökerttiği için şeytan daha çok memnun olur.

20 yaşındaki bir gencin, faize bulaşacak diye motosiklet alan bir gencin bankadan kredi almasıyla 80 yaşında bir hacı efendinin, 30-40 sene oruç tutmuş birisinin bankaya bulaşması şeytan için aynı şey değil. Birinde çökerttiği kale 5-6 senedir namaz kılan gencin kalesi, öbüründe 50 senelik namazları faiz fırtınası ile götürecektir. O da yatırım için uğraşılıyor. Şeytan da hesap kitap peşinde. Bir namaz fazla çökertse daha fazla memnun oluyor.

Kardeşler, “haramları bir ben yapmıyorum elhamdülillah” diye göremeyiz. Yapan var mı var. Allah her haram için bir lanet indiriyor mu indiriyor. Senin bulunduğun topluma her açılan banka şubesi bir lanet bulutunun inmesi değil mi; evet. Sen camiye git, nereye gidersen git, maskesiz dolaşmaman gereken kimyasal bir savaşın ortasındasın sen. Haramları ben yapmıyorum-yapmıyorum diye değil, yeryüzünde haram işleniyor mu işlenmiyor mu? O mantıkla bakacağız. Hadis-i şerifte Resûlullah aleyhisselam buyuruyor ki: “Allah da kıskanır.” Sadece kadınlar mı kıskanır, sadece çocuklar mı birbirini kıskanır. Allah da kıskanır buyuruyor, aynen böyle. Kıskanmak kelimesi Allah Teâlâ'nın zat-ı ulûhiyetinde ne manaya gelir, ayrı bir konu Ama Allah da kıskanır. Onun kıskanması mümin kulunun haram işlemesidir buyuruyor. Buna dayanamaz Allah. Müminin haram işlemesine dayanamaz, ağrına gider Allah Teâlâ'nın. Kâfir zaten haram çukurunda. Mümin de o çukura battı mı Allah'ın ağrına gidiyor bu. Hoşlanmıyor Allah bundan.

Bunun için bizim “haram işliyor muyuz işlemiyor muyuz”u geçmiş olmamız lazım. O seviyeyi geçtik biz. Bizim yaşadığımız diyarda haram işleniyor mu işlenmiyor mu? Bu sahabe kafasıdır. Öbürü yeni Müslüman olmuş, komünizmden çıktı çıkmadı, bocalama sürecindeki insanlar, daha dün Müslüman olmuşlar, bugün nefis tüketti alkol mü tüketti incelenmeyebilir. Hani ben içmiyorum elhamdülillah. Ama komşular da kurtulmadı bundan denilebilir. Lakin İstanbul'u fethetmiş bir milletin çocukları için, Resûlullah aleyhisselamın fetih müjdesine nail olmuş bir millet için, o kutlu ordunun mensupları için, onunla iftihar edenler için “ben haram işliyorum veya işlemiyorum” seviyesi fetihten önceki çadır döneminde kalmıştır. “Hilafetin bulunduğu topraklarda haram işleniyor mu işlenmiyor mu?” Seviye bu seviye olmalıdır.

Bu Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in nübüvvet makamının temsil edildiği İstanbul'un, kesinlikle haramın işlenmediği bir yer olması lazımdır. Hırsızlıktan, zinadan, fuhuştan, yalandan, gıybetten, zinadan, rüşvetten; haram olarak Allah neyi gösterdiyse şu seviyeyi

bir defa çadır döneminin seviyesi olarak görüp de Şamanizm'den yeni kurtulmuş, şarap nedir, şu nedir bilmeyen bir kitle olarak, ateşperestlik nedir bilmeyen biri olarak, o ateşten atladın bu nebizden içtin denebilir belki. Hani belki denebilir, bu da şüphesiz ruhsat değil. Ama hilafet diyarının çocuğu olduktan sonra bulunduğu semtte, bulunduğu şehirde, yaşadığın ülkede Allah'ı kışkırtan ve haram olan bir şeyin işlenip işlenmediği ile ilgilenme düzeyinde olmak zorundayız.

Kardeşler, aksi takdirde büyük tehdit hepimizin kapısında bekliyor. Nedir bu tehdit? Bugün senin bulaşmadığın haram, yarın senin de bulaştığın haram olabilir. Komşunun çocuğunu ve ailesini istila eden grip senin oturduğun apartmanda yok sayılmıyor, sen de tedbir alıyorsun. Bulaşıcı, en küçük haramdan en büyük harama kadar haramlar bulaşıcıdır. Günahlar bulaşıcıdır. Şeytanın en önemli silahlarından birisi reklamdır, tanıtımdır. Onun günahını şirin göstermek, cici göstermek onun en büyük silahlarından biridir. Bir kişiye sessizlik, o günahın bir zaman sonra bin kişi tarafından işlenmesi demektir.

“Bu alkolü bizim semtimizde tüketemezsiniz. Efendi, biz seninle şu kadar senedir komşuyuz, sen mülkünü meyhaneciye kiraya veremezsin, alkol satan, bira satan bakkala kiraya vermemeliydin. Biz seninle selamı keseriz. Sen bankaya kiraya yer verirden biz de sana selam vermeyiz. Camimize gelirden, sen ön saftaysan arka safta durmam ben. Çünkü nasıl ön safta kadın varsa arkadakilerin namazında sıkıntı var, sen bankaya kiraya dükkân vermiş biri olarak ön saftayken sana incek lanet bana da iner, ben öbür camiye giderim.” diye refleks göstermeliydik. Niye bankacılar “filanca semte şube açmak mümkün değil, ne satıyorlar ne kiraya veriyorlar” diye tereddüt etmiyorlar da bilakis insanlar hacca gittikleri hâlde, Müslüman oldukları hâlde gayrimenkullerinin kapısına “bankaya kiralıktır” diye yazı yazıyorlar? Haram, zina yapılan işlerin bulunduğu bir melanet iş için kiralıktır yazıyor mu? Henüz o düzeye gelmedi.

Yakında o da olacak ama. O da olacak. Filan internet işletmeciliğine kiraya vermek zamanla ne demek olduğunu anlatıyor. Neden? Çünkü faiz o kadar intişar etti, o kadar yayıldı ki bir Müslüman'ın, sabah namazı kılan bir insanın mülkünü gayrimenkulünü bankaya kiraya vermesine karşı arlanmıyor kimse. Üstelik “iyi ettin hacı ağabey, kira derdin olmaz, gününde öder banka” diyor. “He, Allah size de nasip etsin, âmin” diyenin dini gider neuzübillah, çünkü Efendimiz'den biz bunu öğrendik. Harama gülmek, tebessüm etmek korkunç bir haramdır, belki faiz işleyenden daha büyük günah; mesela faizi veriyor bir insan. Allah kabul etsin, hayırlı bereketli olsun, âmin diyor o da. Yani bu faiz gibi büyük bir harama karşı Allah kabul etsin, Allah bereketini versin, hayırlı uğurlu olsun sözü faizden büyük bir günah arkadaşlar. Çünkü faiz insanı dinden çıkarmaz ama bile bile faize Allah bereket versin diyen kâfir olur, çok fark var ikisi arasında, Allah'ın adını en büyük haramlardan birisine dua unsuru olarak kullanabilir mi!

Ama bu gevşeme nerden kaynaklandı? İpin ucu salındı bir defa. Haramlar etkilemiyor, herkes grip zaten, herkes öksürüyor ya ben de öksürsem, salgın var illa biz de hasta mı olalım diyeceğiz. Elhamdülillah, bizim evimize bulaşmadı diyeceğiz. Kapıyı pencereyi daha fazla kapatmamız lazım. Bakınız kardeşler, burada ciddi bir ikazı var aleyhisselam hazretlerinin. Buyuruyor ki: Ümmetimden öylelerini görüyorum, biliyorum ki dağlar gibi sevaplarla gele-

cekler kıyamet günü ama Allah'ın huzurunda o sevapları hiç bulamayacaklar. Allah onları toz duman edip dağıtacak. Namaz, oruç, zekât, hac, sadakalar, camiler yaptırmış vs. büyük sevaplar... Sevban isimli sahabe demiş ki “ya Resûlallah, çok tehlikeli bir şeye işaret buyurdunuz. Yani hem sevapla gelecek kıyamet günü, hiçbir şey yok elinde, kimdir bunlar ya Resûlallah?” Buyurmuş ki: “Onlar yabancı değil, sizin gibiler, bilakis teheccüde bile kalkanlardır onlar.” Dikkat ediniz. Hiçbir şey yok gibi örnek olarak teheccüdü veriyor Efendimiz. Teheccüde bile kalkmışlardır buyuruyor. Cuma namazına gider filan çok aşağı. Zaten herkes gidiyor, kaç kişi teheccüde kalkıyor ki? Hacı efendi tarikat mensubu, teheccüt kaçırmıyor lakin banka da kaçırmıyor. Sekreter de çalıştırır. Kızı onun o tabii. ‘Kızı’. Sekreter kızı, yabancı değil, kızı çünkü misafirlerin yanında “kızım bize kahve getir diyor” ama nasıl olsa onun hanımından doğan kızı olmadığı için misafirler gitti mi ‘yabancı’.

İkaza dikkat edelim: Onlar yabancılar değil, sizin gibiler, teheccüde bile kalkmış insanlardır buyuruyor Efendimiz. Ama henüz gerekçeyi söylemedi. Buyuruyor ki “onlar ciddi ibadetler yaparlar ama harama karşı gevşektirler.” Harama dayanamıyor yani banka müdürlerinin kapısına gelip “biz sana daha iyi şartlar tanırız” demesine dayanamıyor. Yoksa hacı efendidir, hayır da yapar, gelen hiçbir vakfı geri göndermez, o semtteki Kur’an kursları kapısına giderler. Belki pek çok kursun ekmeğini de o veriyor, lakin banka temsilcileri gelip de “biz sizin firmaya şöyle yapalım” dedi mi dayanamıyor. Bir de sekreterine dayanamıyor, bir de yalan söylemeye dayanamıyor, bir de rüşvet verirken gevşiyor; yoksa çok efendi bir Müslüman. Bir rüşvet, bir yalan, bir gıybet, bir sekreterle alaka bir de işçinin hakkına önem vermiyor; yoksa çok iyi bir Müslüman.

Bu ne demek? Çok pehlivan bir adam; bir kanser, bir verem, bir romatizma, bir de alerjisi var, başka bir şey yok; nasıl gülünç oluyor değil mi. Bu gülünçlüğe Efendimiz aleyhisselam dikkatimizi çekiyor. Dağlar gibi sevaplarla ki bu sevaplar arasında teheccüt denen şey, hani yapıp ettiğimiz bir şey olmadığı için tarifini de bilemiyoruz ama şunu biliyorum ki Peygamber ibadeti, bu teheccüt peygamberlere farz bir ibadet, aleyhimusselam. O düzeyde büyük bir ibadet. Gece yarısı kalkıyorsun, bir Allah bir sen, namaz kılıyorsun, gözyaşı akıtıyorsun, sabah namazını bekliyorsun elinde teşbihinle. Lakin buna rağmen haramlara karşı laubalilik bunu da götürüyor. Neden? Bir pehlivan ne kadar güçlü olursa olsun zehir yediği zaman ölür kardeşim.

Yani pehlivan üç beş kişi yere yatırdı diye zehir içince ölmeyecek mi. Nihayetinde damara iki gram zehir gitti mi öldün. İşte faiz zehir, yalan zehir, zina zehir, dedikodu zehir, gıybet zehir, rüşvet zehir, anne babaya asi olmak zehir. Bizim kardeşler, haram politikası diye bir politika bilmemiz lazım. Haramlara karşı kendimizi koruyacağımız bir politikamız, siyasetimiz olması lazım. Evimizde, ailemizde güttüğümüz bir haram politikası belirlememiz lazım. Bu nedir:

Bir: Haramı bir tür hastalık kabul edeceğiz. Şunu Allah'ın rahmeti olarak, bir müjde olarak zihnimizde yer ettirebiliriz ki elhamdülillah, Allah haram işleyeni dinden çıkarmıyor. Sen haram işledin, zina ettin, çek git, mümin değilsin demiyor. Bu onun Erhamurrâhimin olduğunun tecellilerinden biridir. Ehl-i sünnet olarak böyle iman ediyoruz. 99 kişinin katiline kapısını kapatmadı, 100 kişinin katiline bile kapıyı kapatmadı. O 100 kişinin kanına girmiş bi-

ri olarak yürüyüp bu dünyadan çıkmaya razı olunca Allah onu kabul etti. Ama hangi şartla kabul etti? Pişmanlığa, bütün dünyayı yürüme pahasına olsa kurtuluşa doğru koşturunca Allah onu kabul etti. 100 kişi de öldürsen 100 ton alkol de tüketsen Allah, Erhamurrâhimin'dir. Bir şarta kadar; ne olacak demeyeceksin. Günah işleyebildiğin kadar işle, Allah'ı basit görme. Onlara haram diyen Allah'ı basit gördüğün zaman bu ekonomiyi nasıl yürüteceksin? Konuşuyorsunuz böyle, hangi zamandasın dedin mi bir kuruş faiz almasan bile Karun'un bütün faizlerini yazar senin üstüne Allah. Laubali olma, 40 günah işle, korkma. Korkma, Gafuru'r-Rahim olan Allah'tır o. Ama laubali oldun mu, "ne olacak ki" dedin mi, eh gitti teheccütler, gitti her şey, gitti o zaman. Şakası yok bunun. Hastalığın tedavisi var, kalp durunca tedavi yok. Nabzın durmasın.

Allah korkun yerinde dursun, her gün 40 günaha girmiş ol, zararı yok. Neden? Tövbe kapısı kıyamete kadar açık. Öldürsen 200 kişiyi öldürürsün, 500 kişiyi öldürürsün. 500 kişi de öldürsen kapıyı açık tutuyor Allah, lakin "hak etmişlerdi bunlar" dedin mi gitti işte.

Sıfır haramlı bir hayat çok zor. Ashab-ı kiram bile sıfır haram diye bir politika izleyemediler, onlar da haramlara bulaştılar. Bizden çok önemli farkları vardı: Bir harama bulaşan dünyanın üstüne çöktüğünü zannetti. Zina en çirkin haramlardan birisi, onu da yaptılar, lakin geldi Resûlullah'a yalvardılar, "beni temizle ya Resûlallah" diye. Aslında şuydu da sekreterdi de imam nikâhı kıymıştık filan demediler. Kadın geldi, Resûlullah'ın önüne dikildi, "ya Resûlallah, ben çirkin bir iş yaptım, beni temizle" dedi. Temizle dediği ne; taşlayın beni, öldürün beni diyor. Caiz olduğunu bilse bir kayanın altında ezecek kendini ama öyle değil ceza. Efendimiz "uzak dur, uzak dur" buyurmuş, gitmiş tekrar gelmiş, "beni temizle ya Resûlallah" demiş, karnımda başkasının çocuğu var demiş.

Efendimiz buyurmuş ki, doğur gel. Bir sene sonra gelmiş, kundak elinde, ben sana eskiden gelmiştim ya Resûlallah, bu başkasının çocuğudur, yani zina ettim cezamı ver demiş. Efendimiz de çocuğunu büyütüp gelmesini buyurmuş. İki sene sonra gelmiş kadın, dört sene oluyor neredeyse işlediği suç. Hakkını arıyor. Ne hakkını? Babasından kalan malını mı arıyor? Temizlenme hakkını istiyor Allah'tan. Temizle beni ya Resûlallah, diyor. Bir de çocuğu kucağına almış, odun gibi kurumuş ekmek almış yanına, çocuğu oturtmuş Peygamber'in önüne, ekmek eline vermiş, dişle bunu yavrum demiş, çocuk da dişleri ile o kuru ekmekten koparmaya başlamış. Hileye bakın şimdi, "görüyor musun ya Resûlallah, bak anaya ihtiyacı yok bu çocuğun. Kuru ekmek yer artık" demiş.

İmam nikâhlıydı, şu nikâhlıydı, işte biz aslında çocukken kertme yapmıştık, serpme yapmıştık, yok böyle hilesi. Sahabe kadını da bu hatayı işledi. Ama dünyayı üzerine çökmüş gördü. Enes ibni Malik radiyallahu anh, ashabın en son vefat edenlerinden, "bizim Resûlullah'ın zamanında en ağır günahlardan gördüğümüz şeyleri siz şimdi bir sinek vızıltısı gibi görüyorsunuz" diyor. Sinek vızıltısı gibi yani Peygamber'den 50 sene sonra. "Ne kadar hafif görüyorsunuz bu günahları" diyor. Enes ibni Malik bu günleri görse, hacıların birbirlerine faizi bal gibi nasıl anlattıklarını bir görse, hacının Mekke'den internetle faiz hesaplarını nasıl yönettiğini bir görse ne derdi merak ediyorum.

Efendimiz çocuğu getirip Resûlullah Efendimiz'in önüne oturtup "bak kuru ekmek yiyor bu çocuk, anaya ihtiyacı yok bunun, artık al bu çocuğu ve beni kurtar bu günahattan" diyen

kadının recmedilmesini emretmiş. Yani bunu taşıyarak öldürün buyurmuş. O arada sahabe-den biri “terbiyesiz, edepsiz kadın” diye üzerine büyük taşlar atmaya başlamış. Efendimiz eli-ni tutmuş, “ne yapıyorsun sen!” demiş, “bu öyle bir tövbe ile Allah’a tövbe etti ki bunun töv-besi şu Medine’deki koyunların kılları kadar insana dağıtılsa yeterdi” buyurmuş. Mühim olan Medine’de zina etmek değil. Şimdi insan düşünüyor ki yahu bu kadıncağz hangi ibadeti yap-sa Peygamber garantili bu kadar büyük bir sevapla ahirete giderdi ki. Becermişler, günahlarını yatırıma dönüştürmüşler. Cümleye dikkat ediniz; işledikleri en büyük günahları yatırım kay-nağına dönüştürmüşler.

“En ağır günahları bile Allah sevaba dönüştürmüş.” Önemli olan müminin ayağının kayıp kaymadığı değil, nasıl olsa kaydım diye düştüğün yerden yuvarlanarak mı gidiyorsun, eyvah kaydım diye kalkıp doğruluyor musun; mühim olan budur. Ashab-ı kiramda da günah oldu. En büyük dostları Allah Teâlâ’nın, günah işlediler. Fudayl bin Iyad gibi Allah dostu biri serserinin tekiydi zamanında, serserilikten veliyullah makamına çıktı. Bizim riskimiz şu: Hiç-bir şey olmamış gibi, bankalar her köşe başına bir şube açmıyormuş gibi davranarak tehlikeye giriyoruz. Hayır, hayır her köşe başında açılan bu şubeler bizi riske götürür. Yarın biz kıyamet günü harama karşı gevşemiş Müslümanlar olarak Rabbimizin karşısına çıkarsak yandık, kav-rulduk. Evet, ben önleyemeyebilirim banka şubelerinin çoğalmasını, kalbimin kaynamasını da engelleyemezler ya.

Bana “senin kalbin faize, harama niye poh poh ediyor. Niye nabzın çok atıyor?” diye-mezler ya, tarafım belli olsun benim. Faize, zinaya, yalana, ana baba hakkına karşı saygısızlı-ğa, rüşvete, nemimeye, dedikoduya ve benzeri, Allah’ın çirkin gördüğü şeylere karşı benim harama karşı hassasiyetim devam etsin. Rabbim benim tarafımı görsün, meleklerin tuttuğu tu-tanaklarda her açılan banka şubesi hatta parklarda gördüğü her bankaya ait oturak bile bunu çıldırtırdı diye kaydetsin melekler, ben kazanırım. Alkol fiçisi bile bana zarar vermez o za-man.

Bir politikamız, harama karşı bir politikamız bulunmalı ve asla harama teslim olma-malıyız. Nasıl “madem hastalandı çocuk, hanım biz de bir çocuk daha yapalım, bunu da dok-torlara bırakalım” diyor musun, son nefesine kadar kurtarmaya mı çalışıyorsun. Çocuk zina yoluna bulaşmış, filana bulaşmış, yalana bulaşmış, haramlardan birine bulaşmış; bunu bir has-talık kabul edeceksin. Çocuk kanserine yakalandı diyeceksin, çocuk veremine yakalandı diye-ceksin, sonuna kadar kurtaracaksın, kurtarma mücadelesi yapacaksın.

Haramların en önemli açığı ibadet boşluğu bulunmasıdır. İbadeteki boşluklar haram-ların ortaya çıkmasına sebep oluyor. Çünkü sen meleklerle ilgili fonksiyonunu gevşek bırakır-san şeytanla ilgili fonksiyonlara zemin hazırlamış oluyorsun. Her gün bir cüz Kur’an okuma-dan yatan birisi olursan bir saat film izlersin. Mümin kardeşlerinle Allah’ın rızası için uhuv-vet-kardeşlik bağını güçlendiren bir anlayış olmazsa, dedikodu yapanlarla vakit geçirirsin. Hayır olan, Allah’ın razı olacağı işleri yapmak, çoğaltmak şeytana fırsat bırakmamak oldu-ğundan dolayı mümin olarak biz harama karşı politikamızda haram fırtınasına ve haram çıl-gınlığına karşı mesela helali geliştirmemiz lazım.

Aramızda yardımlaşma fonksiyonunu geliştirmemiz lazım, üç mümin beş mümin bir-birimize karşı ekonomik destek olmamız lazım, ki müminlerin bankaya gitme mazereti olma-

sın. Şimdi bunu yapıyor müminler, nasıl yapıyorlar; hocam filanca zattan istedim, o da vermedi. Bankaya mı gideyim şimdi, diyor. Mübarek, sanki kanser tedavisi görüyor da sokakta kaldı da bankaya mı gideyim diyor. Neymiş efendim, ikinci dairesini de alamıyormuş da arkadaşları yardım etmiyormuş, ona bankaya mı gideyim. Hacı amcaya söyledim, amcam vermedi mecbur kaldım, bankaya gittim. Sen bunu söyle bi' kıyamet günü, seni hemen affederler, hemen affederler, amcanı da cehenneme atarlar. Kimi inandırıyoruz ki buna? Evet biz birbirimize desteği de laubalileştirmeyeceğiz.

Üç günlüğüne aldığı borcu otuz senedir ödemiyorsun, ondan sonra senin yüzünden o adam da kimseye hayır yapmama yolunu tercih ediyor. Onun işlediği günahlarda da, öbürünün işlediği günahlarda da parmağın var senin. Birbirimizi destekleyeceğiz, ekonomik alanda israfa kaçmayacağız ki harama sürüklenmeyelim. 70 sene çalışsan ödeyemeyeceğin borca imza atıyorsun, “ne yapalım hoca, borçtan ölecek miydik!” İmza atarken neredeydi senin aklın? “Çok cazipti teklifler...” Hangi teklifini şeytan zor şartta sunuyor ki. Zinadan faize, yalana kadar her şey tatlıdır, şeytan tatlı şeyler satar. Allah acı şeyler satar. Allah'ın sattığı şeylerin sonu tatlıdır. Şeytanın sattığı tatlı şeylerin sonu acıdır. Cennet dikenlerle çevrilmiş, cehennem de çiçeklerle çevrilmiş. İmanın nerde senin, ne biçim tercih yaptın sen?

Bir haram politikamız olacak. Bir hocanın sohbetine git. Allah'tan konuşan, Peygamber'den konuşan, ayet hadis okuyan, biriyle kavgasını dedikodusunu, şunun bunun hikâyelerini anlatmayan, Riyâzû's-Sâlihîn okuyan, tefsir okuyan bir hoca efendinin dersine git. Bir hafta iki hafta sonra seni Allah'ın kendine doğru çektiğini göreceksin. Tedavi. Harama karşı tedavi ama vaktin yok diye haftada bir saat bile bir zikir meclisine vakit ayırma, bir hadis dersine vakit ayırma, fıkıh dersine vakit ayırma, e şeytan için 24 saat uygun ortam! Harama karşı politikamız olarak özellikle boşlukları dolduracağız.

Mesela anneler çocuklarını haram olan yiyecek ve içeceklerden korumasını istiyorsa “bunu yeme oğlum, bu yasaklı listede” falan demek yetmiyor. Senin yaptığın yemekleri çocuk hep çatal bile batmamış kadar pişmemiş görüyor. Öbüründe suntaşı bile ambalajlıyorlar, suntaşı üstüne yağ sürüp yiyecek diye verseler markayla, alacak yiyecek onu çocuk. Sen de yemeğini cazip yap. Mesela ne yap; bir anneysen eğer yemeğini pişirirken çocuğunu çağır, sen tuzunu kat bakalım, sen bundan mı istiyorsun, şunu da mı katmak istiyordun; çocuğun ilgisini çekecek, bu yemeği ben pişirdim diye pırasa yemeye alışsın çocuk. Yani çocuğun haram yemesini, ikide bir bakkala kaçıp öteberi yiyip gelmesini istemiyorsan belli bir politika üret. Kanun koyarak “bu yenecek bu yenmeyecek” değil. Onu askerde çocuk 2 sene yapacak zaten, sana gerek yok.

Harama karşı bir politikamız olacak ve haram politikamızın en büyük mihenk taşı kardeşler, Allah'ın kapısından kopmamaktır. 10 kişi öldürdün, 20 ev yaktın, Kâbe'nin duvarının dibinde yalan konuştun, Peygamber'e sövdün, -hâşâ nezübillah- kitaba hakaret ettin, şarap içtin, zina ettin. Kardeşim, başka kapısı var mı bu insanlığın ya? Allah'tan başka kapı mı var. Ne demek yatacak yerim yok, en güzel yatacak yer Rabbimizin rahmet kapısının dibidir. Orda bekleriz, benim Peygamber'im ne buyuruyor; “benim şefaati önce büyük günah sahiplerine olacaktır.” Çünkü ambulans gelince kazada en büyük darbe görene önce yardım edilir, senin elin çizilmiş, sen git ayakta tedavi ol denir.

Sen büyük günah işlediysen, yıllardır bu günahlardan kurtulamadıysan, yahu hiç korkma, esas sana Allah'ın rahmeti gelecek. Asıl Peygamber şefaatine sen layık olacaksın. Tek bir imza isteniyor senden. Bir tek imza. Bir kontrat imzalayacaksın. Diyeceksin ki “Rab-bim, ben senin kulunum, atma beni” diyeceksin, elinde şarap şişesi varken de böyle diyeceksin. Bu kontratı bozmadığın sürece hiçbir günah seni Allah'tan koparamaz. Ama şeytan bir tevazu edebiyatı da yaptırır ha, “utanmıyorsun değil mi, bu hâlde mi Kâbe'ye gidiyorsun, sen önce hamamda bi' 40 sene yıkan, ondan sonra Kâbe'ye git.” Şeytan lafı bu. Asıl Kâbe'ye günahlarla benim gitmem lazım. Peygamber'e kılıç kaldırmışlar bile Kâbe'nin örtüsüne sarılarak “affet beni ya Rab” dediler. Peygamber'i öldürmekten büyük günah mı var, diye düşünmemiz lazım.

En büyük taktiği şeytanın, günahları pasta gibi göstermesidir. “Yok bir şey ortada, bir iki günah işte. Zina falan, böyle basit şeyler, kuru bir hesap açtırmış bankada...” öyle değil. Allah'ın gözünde nasıl görünüyorsa bir günah, kul onu öyle görür. Allah dağ dediyse dağdır o. Sen onu sinek gibi göremezsin. Allah yalanı çılgınlık gördüyse çılgınlıktır o. Anneye babaya haksızlığı, itaatsizliği, edepsizliği Allah şirkten sonra en büyük günah gördüyse sen annesini babasını üzen biri olarak Ebu Cehil'den sonra en büyük günahkâr görmek zorundasın kendini. Çünkü Allah, anneye saygısızlığı, babaya el kaldırmayı, babaya laf söylemeyi şirkten sonraki en büyük günah olarak görüyor. İnsanı cehennemden en dibine kadar yuvarlayan yedi büyük riskten birisi budur. Allah'ın nazarında sana göre Amerika'nın, İsrail'in Irak'ta yaptığı katliam korkunç, Allah'ın nazarında senin annene saygısızlığın ondan korkunç.

Allah'ın gözüyle bakacağız ve şunu unutmuyacağız: Biz zannediyoruz ki Allah her günahından dolayı gökten bize ateş atıyor. Öyle değil. Allah hâlâ tövbemizi bekliyor. “Yaptığınızın çoğunu da affediyorum” Allah buyuruyor. “Şu sizin yaptıklarınız var ya, başınıza gelen belalar hep ondandır. “Yaptıklarınızın çoğunu görmezden geliyorum, bilin kullanırım.” Allah buyuruyor. Buna rağmen mümin olarak biz hiçbir şey olmamış gibi davranamayız.

Kardeşler, sadece örnek olarak aklımızda sürekli canlı bulunsun diye Allah'a karşı işlenebilecek suçlardan birkaç tane örnek zikretmek istiyorum. En büyük suç, yeryüzünde insanlığın işleyebileceği en büyük katliam, Allah'a şirk. Allah'a ortak koşmaktır. Devletini, milletini, parayı, pulunu her neyini olduğu noktadan biraz daha yukarı götürüp Allah'ın seviyesine çıkardın mı şirk bu. Şirk deyince sadece Ebu Cehil'in Lat, Menat, Uzza'ya secde etmesini algılamayalım. O en basit, hayvanca bir taktikti. Kendilerine de güldüler daha sonra, ya biz bu taşların üstünde niye secde ediyorduk, diye. Asıl şirk kalpte Allah'a denk ortaklar taşımaktır. Allah'tan büyük sevgi kimse taşıyamaz.

Mümin en çok Allah'ı sever, bu kuralı bozdun mu şirk devreye girer. Evlat, millet, toprak, köy, devlet, vatan; her neyse Allah sevgisinin altında olacak. Her şeyin kendine denk bir sevgisi var, ayrı bir konu. İkinci zikretmek istediğim şey kardeşler, ashab-ı kirama sövmek Allah'a şirkten sonra en büyük günahlardan biridir. Ebu Bekir'inden Vahşi'sine kadar cemian herhangi bir sahabiye sövmek, Allah'ın beğendiğine sövmektir. Çünkü Allah “onlardan razıyım” buyuruyor. Bütün yaptıkları yanlışlara, Peygamber'in Medine'sinde içki içtikleri hâlde, Peygamber'in Medine'sinde onun sağlığında zinaya bulaştıkları hâlde, Peygamber'in sağlığında birbirlerine kılıç kaldırdıkları hâlde, Peygambere yanlış sözler söyleyip onu üzdükleri

hâlde, Peygamber'in hanımına iftira edilmesinde gerekli refleksi gösteremedikleri hâlde Allah, "onlardan razıyım" diyor.

Ve arkadaşlar, haram sadece fırından ekmek çalmak değildir. Sistemi haram olan her şey kursağa haram olarak girer. Hile ile dalavere ile yaptığın alışveriş, ticaret haramdır. 1 kg. deyip 980 gr. sattığın pirinç, haram karışmış pirinçtir. Rüşvetle elde ettiğin şey haramdır. Rüşvetle biriktirdiğin parayla aldığın daire, zina yapılan ev gibidir, haramdır. Biz sadece hırsızlığı haram olarak görüyoruz. Hayır efendim, hırsızlık bunların en basiti. Hırsızlık dünyanın hiçbir yerinde, devlet olsun kabile olsun hiçbir yerde serbest değildir, İslam'da mı serbest olacak. Ama alavere dalavere yapıp milletin parasına el koymak hiçbir yerde hissedilemiyor, melekler tarafından suç olarak yazılıyor. O kazanç da suç olarak yazılıyor. Sonra hacca gitmek bunu temizlemez.

Zulüm en büyük haramlardan birisidir. Zulüm mesela nedir, birisini tutuyorsun yorulana kadar dövüyorsun, niye dövdün beni diyor, zevk için sadist ruhluyum dövdüm diyorsun; bu zulümdür. Doğru, Amerika'nın yaptığı zulümdür; doğru, İsrail'in yaptığı zulümdür, âlâ zulümdür. Gıybet de zulümdür, müminin şerefi ile oynuyorsun, nemime, iftira, haset zulümdür. Zulmü hep el yapmaz, imza da zulmeder, dil de zulmeder. Adama bakışların da zulüm olur. Adamı kaşınla gözünle işaret ederek tahkir edersen, bu da zulümdür, insanların içinde sadece kılık kıyafeti iyi diye kibirli davrandığın adama bir tokat vurmuş gibi zulmettin. Senin yüzünden orda kendisini onurlu bir Müslüman olarak hissedemedi, zulümdür bu.

Davet ettiğin hâlde düğününe kaliteli bir arabayla gelmedi diye onu içerde bile karşılamadın. Kaliteli bir arabayla düğününe geleni gittin kapıda karşıladın, öbür gariban mümine zulmettin, zulüm haramdır. Sadece İsrail'in yaptığı zulüm değil, babanın evladına yaptığı zulüm de haramdır. Kendisini kocasına gereği gibi sunmayan kadın da zalim kızı zalimdir. Kadının hakkını Allah'ın emanetidir, Allah'ın adıyla bu kadını ben aldım, Allah bu kadının kefilidir diye hakkına hukukuna riayet etmeyen erkek, zalim oğlu zalimdir. Zulüm sadece İsrail'in işi değil ki, hacı efendi de zulmeder. Hoca da bal gibi zulmeder. Çocuğun dersini dinlerken, ders verirken cep telefonu ile konuşan hoca da zalimdir. O arada da gazetesini okuyan hoca da zalimdir. Akşam geç saatlere kadar maç seyredip sabahleyin matematik dersinde esneyen hoca da zalimdir. Çocukların haklarından yiyor.

Alkol de bildiğiniz gibi haram çeşitlerindedir. Zina ve zinaya götüren her şey, zinayı çağrıştıran her şey haramdır. Bunun için eczanesi olan, bunun için bakkalı olan, çıplak kadın resmi bulunan bir reklamı asmasınlar. Zinayı çağrıştıran her şey zina gibi haramdır. Ve aynı şekilde namuslu kadınlara, başları açık diye fuhuş isnat etmek en büyük haramlardan birisidir. Aynı şekilde Müslüman birisine kâfir demek bir haramdır. Sadece içki içti diye, sadece filanca suçu işledi diye yahut da seni kızdırdı diye kâfirdir demek ya da senin tarikatından değil diye, senin mezhebenden değil diye ya da filan ülkede diye, senin ülkenden değil diye kâfir olarak itham etmek, Allah'a iman ettiğini söyleyen birisine küfür ithamında bulunmak en büyük haramlardan biri olarak kalsa keşke; o kadar da değil.

Hadis-i şerifte buyuruyor ki: "Bir Müslüman öbür Müslüman'a kâfir dediği zaman bu sözü Allah ortada bırakmaz." Ne olur ya Resûlallah? Ya gider o adam gerçekten kâfirdir, laf yerini bulur ya da onun üzerine uymayınca sözü söyleyene geri gelir, o öyle olur. Müslüman'a

kâfir diyemezsin sen. Yok tarikatı inkâr etti, yok mezhebi inkâr etti, yok şu ekolden... Allah'ın muhasebesini mi tutuyorsun sen? Sana ne? Bu kadar meleği var Allah'ın, bu işleri onlar yapar, sen kendi cennetine bak, kendi ibadetine bak. Kimse kimseye kâfir deme hakkına sahip değildir.

En büyük günahlardan biri de iki müminin silahları ile karşı karşıya gelmesidir. Ölen de öldüren de gitti -neuzübillah- o beni öldürmüştü, ben onu öldürmüştüm; bakmıyor Allah Teâlâ.

En büyük yalan çeşitlerinden biri de yalan şahitlik. Yalan şahitlik, müminin imanı ile tavır koyması demektir. Böyledir, bu doğru söylüyor demektir. Oy kullanmak da bir şahitliktir. Bir olayda hakemlik yapmak da şahitliktir. Bir olayın şu şekilde olduğuna şahidim, demek de şahitliktir. Yalan şahitlik, yerleri gökleri titreten ağır hatalardan birisidir. Allah'a sığınırız.

Bir başka haram çeşidi de yetim malı yemektir. Yetim malı yemek demek; babaları ölen çocukların evine gidiyorsun, sen o evin dayısının, anneleri de sana bir çay yapıyorlar, "içmem ben içmem..." yetim malı bu değil. Yetimler sana ikram etti, ye iç afiyet olsun, çok vicdanlıysan o çay paketini giderken sen o eve götürürdün. Yetim malı şu demek: Babası ölen çocuğun babasının sende mesela emaneti var, mesela şirketiniz ortaktı. Mesela senin onların tarlası ile komşuluğun vardı. Sınırlarını da onlar bilmiyorlardı. Babaları ile sen anlaşmıştın. Yetim malı yemek bu demek. Yoksa yetimlerin evindeki sofraya oturmak demek değil kardeşler.

En büyük haramlardan birisi de hocalara, hacılara, fallara, balcılara gidip benim evliliğim niye gecikti diye baktırmak. İşte bizim eve çok hırsız giriyor, bize neden hırsız giriyor, hırsız yakalat diye gayptan haber veren yolsuzlara gidip yolsuzluğa alet olmak, kehanete alet olmak Allah ve Peygamber'e imanı tehlikeye sokan şeylerden birisidir. Resûlullah aleyhisselam buyuruyor ki: Birisi gidip de 'bir baksana neden benim işlerim iyi gitmiyor, evliliğim neden iyi olmuyor ya da şu işe bir bak' diye kitap açıp baktırıyorlar ya, böyle birine gidip onu tasdik edenin Muhammed'le bir işi kalmamıştır buyuruyor aleyhisselam Efendimiz. "Muhammed'le bir işi kalmamıştır."

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.